

ת"פ 34203/06/22 - מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות גליל נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 34203-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני
תיק חיצוני: 276403/2022

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות גליל
נגד
נאשם פלוני ע"י ב"כ עוה"ד מראם חמוד

גזר דין

1. הנאשם הושע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני, בעבירות-

איומים- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977;

הזיק לרכוש במזיד- עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977;

תקיפה סתם בן זוג- עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977;

תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג- עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם, הנאשם והמתלוננת היו נשואים כ-10 חודשים. ביום 20.5.22, על רקע וויכוח בין הנאשם למתלוננת, נטל הנאשם לידי סל כביסה והשליכו על המתלוננת, כאשר הסל פגע ברגלה. לאחר מכן הנאשם דחף את המתלוננת, פיזר את הכביסה שבסל והיכה במתלוננת בכל חלקי גופה. כשהסבה את תשומת לבו לסימנים על רגלה, צעק והפיל אותה ויצא מן הבית. לאחר שחזר לביתם, המשיך לצעוק ולהשפילה. כאשר התפללה, בעט עם רגלו בגבה והפילה ארצה. הנאשם שב ובעט בה עם רגלו בגבה, המתלוננת נגשה למטבח להוציא עוגה מן התנור ואז הנאשם זרק את העוגה על השיש, פיזר אותה בבית, צעק ודחף את המתלוננת.

כתב האישום המתוקן מוסיף ומתאר כי למשמע הצעקות הגיעו למקום הוריו של הנאשם, הגרים בסמוך, בנוכחותם, סטר הנאשם למתלוננת, משך אותה בשערה וזרק עליה את מכשיר הטלפון הנייד שלו אשר פגע ברגלה.

בהמשך כתב האישום המתוקן מתואר כי במועד מדויק אשר אינו ידוע למאשימה בשעות לילה מאוחרת, לקח הנאשם מן המתלוננת את מכשיר הטלפון הנייד שלה וזרק לרצפה את המחשב הנייד אשר בשימושה, אשר נשבר

כתב האישום מתאר כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת המטומה ברגל, סימן חבלה בברך, מספר חבלות נוספות ברגל,, סימן חבלה בזרוע ורגישות במישוש בגב.

הערכים המוגנים

3. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של הזכות והחובה להגנה על שלומו של אדם בתוככי ביתו מבצרו, הזכות לחיים בשלווה ובכבוד ובביטחון והזכות למוגנות במסגרת התא המשפחתי. זכות זו מועצמת בתוך הבית והמשפחה, שם זכותו של האדם מוגברת לחיות בשקט ובשלווה לצד בני משפחתו. אישה זכאית שלא לחוש מורא מבעלה כי אם לחוש מוגנת לצדו ובטוחה. לא אחת עמדו בתי המשפט על חומרת ביצוע עבירות אלימות בתוככי המשפחה וחובתו של בית המשפט להילחם בתופעה על דרך החמרת הענישה, כדברי בית המשפט בע"פ 6758/07 פלוני נ. מדינת ישראל (11.10.07)-

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

4. חומרת מעשי העבירה בענייננו נלמדת לאור ריבוי מעשי האלימות. הנאשם המשיך במעשי האלימות השונים על אף, שהלך וחזר וכן אל מול הוריו.

5. אין לקבוע כי למעשי הנאשם קדם תכנון. יחד עם זאת, האירוע הראשי הינו אירוע מתמשך, לאחר שהנאשם יוצא, הוא חוזר ונוהג באלימות ובמעשי השפלה גם בנוכחות הוריו.

6. בעקבות מעשי הנאשם נגרם בחלק מהמקרים נזק ממשי למתלוננת, כמפורט בכתב האישום, בדמות נזקי גוף ונזק רכוש.

7. המתלוננת העידה בבית המשפט במסגרת הראיות לעונש ונחקרה ארוכות. דומה כי העדות והחקירה

חרגו מגבולות תיק זה. המתלוננת העידה גם ביחס למקרים אחרים נטענים, אשר לא כלולים בכתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם. הסנגור ביקש לחלוק על עוצמת הנזק הנפשי לו טוענת המתלוננת אשר נגרם לה. המתלוננת העידה על הימנעות מיציאה, פחד מן הנאשם, נזק ללימודיה. הסנגור ביקש לקעקע עדותה זו ולהראות שכן הגיעה למכללה גם בתקופה שהיא טוענת שלא יצאה ללימודיה.

8. קשה לבחון אחד לאחד את עדותה של המתלוננת אשר מעידה אודות הנזק שנגרם לה ממספר מקרים הלם היא טוענת אשר לא מצאו ביטוי בכתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם. אין גם אפשרות לסתור את עדותה של המתלוננת אודות הקשיים הנפשיים בהם נתקלה והקושי להמשיך בלימודיה, באמצעות הוכחה נטענת כזו או אחרת לנוכחו ביום זה או אחר בלימודים. טוב שעשתה מאמצים להשתתף במטלות המבחינים וכדומה.

9. סבורני כי עדותה של המתלוננת משקפת נאמנה כי אלימות במשפחה גורמת לנזק נפשי לצד הנזק הפיזי, כמתואר בכתב האישום. קשה תמיד לאמוד את היקפו, וודאי ללא חוות דעת מתאימות, אך ברי כי הוא קיים.

10. באשר לנזק אשר יכול היה להיגרם, הרי בעיטות משיתת שערות יכלו לגרום גם לנזקי גוף חמורים בהרבה.

11. הנאשם הוא הנושא הבלעדי באחריות להתרחשותן של העבירות.

12. המאשימה עותרת למתחם ענישה הכולל מאסר בפועל בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים. הסנגור מבקש להסתפק בענישה אשר לא תכלול מאסר.

13. המאשימה מפנה לפסיקה-

רע"פ 8926/21 דוקרקב נ. מ"י - שם נדון הנאשם בגין איומים על בת זוגו במספר הזדמנויות וכן כי הכה אותה באגרופים, בסטירות ובבעיטות. בית משפט השלום התחשב בהודאתו של הנאשם, בתקופת מעצרו ומעצרו באיזוק אלקטרוני, והשית על הנאשם חודשיים וחצי מאסר לצד פילוי ומאסר על תנאי. המאשימה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי העמיד את העונש על 9 חודשי עבודות שרות וכן הכפיל את הפיצוי. בית המשפט העליון קבע כי הענישה אינה חורגת מן הסביר וכי אין עילה להתערב בגלגול שלישי.

רע"פ 6979/21 דודקה נ. מ"י, שם דובר במסכת אלימות במשפחה אף חמורה מבמקרה אשר בפני וכללה כיבוי סיגריה ואיומים ברצח, הטחת ראש בקיר ועוד מעשי אלימות רבים והשפלות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה המתחיל ב- 12 חודשי מאסר ועד ל- 30 חודשים וגזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה מותנית ופיצוי. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון מצאו לנכון שלא להתערב בעונש וכן לא בסוגיית בקשתו שלה

נאשם לחזור בו מהודאתו.

14. עיינתי גם בפסיקה-

רע"פ. 7887/20 עבד עבדין נ' מ"י, שם קבע בית משפט השלום מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ביהמ"ש המחוי העלה המתחם ל-12 עד 36 חודשי מאסר בפועל והטיל 20 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה. באותו מקרה דובר גם כן על מכות, גרירה, השלכה על הספה, פגיעה בחזה של המתלוננת ועוד.

רע"פ. 1536/20 אלבז נ' מ"י, שם מטיל ביהמ"ש 12 חודשי מאסר אשר ערעור ובר"ע נדחים. באותו מקרים מדובר גם כן במסכת אלימות ובכלל זה נטילת סכין ועצימתה למתלוננת.

רע"פ. 6191/18, בילאל דראושה נ' מ"י, שם דובר במסכת אלימות אשר כללה בין היתר השלכת כיסאות, רדיפה אחרי המתלוננת עם פטיש. ערעור על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הועמד בבית המשפט המחוזי על 6 חודשי מאסר בפועל. בר"ע נדחתה.

רע"פ 3463/15 פלוני נ' מ"י, שם מסכת האלימות כללה הכאה בחגורה. הוטלו 10 חודשי מאסר. ערעור וברע, נדחו.

15. לעניות דעתי יש לקבוע מתחם ענישה המתחיל ב-8 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל. לצד המאסר יש להשית מאסר על תנאי והתחייבות.

16. אין להלום כי אלימות משפילה בתוך תחומי המשפחה, הכוללת מספר תתי אירועים, כאשר אין למתלוננת לאן לברוח תסתיים במתחם ענישה שאינו כולל מאסר. ייתכן, ישנם מקרים בהם משיקולי שיקום ניתן לגזור דינו של נאשם מתחת למתחם זה. ישנם מקרים בהם הוא מתאים לרצות עבודות שירות, אולם המתחם צריך לכלול מאסר.

מקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

17. הנאשם כבן 28 נעדר עבר פלילי. הנאשם והמתלוננת היו נשואים טריים ומצויים בהליך גרושים.

18. לא נערך תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם כך שלא ניתן ללמוד אודותיו הרבה וכן לא הוצג כל אופק שיקומי.

19. הסנגור מפנה לכך כי השמתו של הנאשם מאחורי סורג ובריח תגרום להרס חיו כאשר מדובר באדם אשר ניהל עד למקרה זה אורח חיים נורמטיבי וכך גם משפחתו.

20. על אף האמור לעיל, יש לקבוע את מקומו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה, בהתחשב בהעדר עבר פלילי ובתקופה בה היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני.

21. בהתחשב בכל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם:

א. מאסר לתקופה של 8 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו על פי המועד החדש של הממונה על עבודות השירות ביום 5.11.23 שעה 8:00, אצל הממונה על עבודות שירות ליד בית הסוהר מגידו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים בתוך שלוש שנים מיום 7.9.23, מועד מתן גזה"ד, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת איומים או היזק לרכוש במזיד, ויורשע עליה בדין.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, למשך 3 שנים בתוך שלוש שנים מיום 7.9.23, מועד מתן גזה"ד, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות במשפחה, למעט איומים, ויורשע עליה בדין.

ד. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה מס. 7 בסך של 4,000 ₪. הפיצוי ישולם ב - 4 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 1,000 ₪ כל אחד, החל מיום 10.10.23 ובכל 10 לחודש עוקב. הפיצוי ישולם באמצעות בנק הדואר.

ה. חתימה על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪, להימנע מלעבור עבירה מן העיברות בהן הורשע בתיק זה בתוך שלוש שנים מיום 7.9.23, מועד מתן גזה"ד. אם לא יצהיר על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 9 ימים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב תשרי תשפ"ד, 07 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.

